

เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด

ตฤณห์ โพธิ์รักษา¹

อุนิษา เลิศโตมรสกุล²

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการก่ออาชญากรรมของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด โดยก่อคดีตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กและเยาวชน และเพื่อศึกษาเส้นทางชีวิตการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด โดยก่อคดีตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กและเยาวชน จากนั้นจะเป็นการศึกษามูลเหตุปัจจัยในการกระทำผิดเพื่อสร้างแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิง ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด โดยก่อคดีแรกครั้งยังเป็นเด็กและ เยาวชน มีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านครอบครัว กลุ่มเพื่อน สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม การศึกษา การติดยาเสพติดและการบำบัด อายุ ในขณะที่เริ่มเสพยาเสพติด และสภาพจิตใจ ข้อเสนอแนะของการวิจัยพบว่าแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิงได้แก่ การร่วมมือกันของทุกภาคส่วน ทั้งรัฐบาล เอกชน และชุมชนเอง ช่วยกันสอดส่องดูแล เฝ้าระวังพฤติกรรมของเด็กในชุมชน พร้อมทั้งให้ความรู้ ถึงโทษของยาเสพติด มีการฝึกงานอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาด มีการพบปะเยี่ยมเยียนสมาชิกในชุมชนจากผู้นำของชุมชนเป็นประจำ และให้โอกาสกลับคืนสู่สังคมสำหรับสมาชิกที่ผิดพลาด เพื่อป้องกันปัญหาการกระทำผิดซ้ำอย่างถาวร

คำสำคัญ: ผู้ต้องขังหญิง, เด็กและเยาวชน, กระทำผิดซ้ำ, ยาเสพติด

1 นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

The Life Pathway of Recidivist Female Drug Offenders

Trynh Phoraksa¹

Unisa Lerdtomornsakul²

Abstract

This qualitative research aimed to explore the cause of female recidivism on substance abuse among the female offender in Bangkok prison, including the study of life pathway. The outcomes of the study were planned as proposal for preventive patterns and approaches. The research findings suggest that the recidivism among female drug offender often caused by Family factor, Friends, Economics, Environment, Education, Substance and rehabilitation, age when first tried and mental health. Suggestions of the research found that the model for the prevention of substance abuse in child youth and women include collaboration of all sectors, including family, the government, the private sector and the community, helps monitoring the children's behaviour in the community. As well as providing knowledge about the danger of any substance engaging. Also provide the work training that is needed by the market. Set meetings with community members from community leaders. The society must give opportunities to return to society for members that once offender to prevent permanent recidivism problems.

Keyword: Female offender, Juvenile, Recidivism, Drug abuse, Substance abuse

1 นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด

ตฤณห์ โพธิ์รักษา¹อุนิษา เลิศโตมรสกุล²

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย เป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาและมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะปัญหาการกระทำผิดในระดับคดีอาญา โดยจากการสำรวจของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่าคดีที่มีสถิติการกระทำผิดสูงสุดในเด็กและเยาวชนคือคดีเกี่ยวกับยาเสพติด โดยคดีเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นเป็นคดีที่มีสถิติเด็กชายและเด็กหญิงกระทำผิดมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง คดีกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาเป็นอันดับสอง และคดีเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นยังคงเป็นคดีที่เด็กและเยาวชนมีการกระทำผิดซ้ำมากที่สุดเช่นกัน ทั้งนี้จากการจำแนกการกระทำผิดของกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชนพบว่าการกระทำผิดในคดีอื่น ๆ มีพื้นฐานมาจากคดียาเสพติดเป็นหลัก เมื่อมีการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้วมักจะก่อให้เกิดการขยายการทำความผิดและต่อเนื่องไปยังอาชญากรรมอื่น ๆ ดังนั้นการบำบัดแก้ไขเยียวยาฟื้นฟูจึงจำเป็นต้องทำควบคู่ไปกับการลงโทษเด็กด้วย (จุฬารัตน์ บุตรโคตร และชนากานต์ อาทระประชาชิต, 2556 : ออนไลน์)

ในปัจจุบันสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่ถูกส่งตัวกลับเข้ามาในสถานพินิจของประเทศต่าง ๆ มีตัวเลขสูงถึงร้อยละ 50 ถึง 60 ซึ่งสัมพันธ์กับสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ซึ่งสูงถึงร้อยละ 40 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาหาสาเหตุหรือปฏิรูปการให้ความรู้และฝึกอาชีพในขณะที่ถูกต้องโทษว่าความรู้หรือการฝึกอาชีพในสถานประกอบการสำหรับเด็กนั้นมีความสอดคล้องกับตลาดแรงงานหรือทำให้เด็กที่พ้นโทษออกไป สามารถหางานทำเลี้ยงตนเองและไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้หรือไม่ (กรุงเทพฯธุรกิจ, 2561 : ออนไลน์)

ในขณะนี้ปัญหาเด็กและเยาวชนนอกจากจะมีตัวเลขสถิติที่สูงแล้วยังมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นในแต่ละปี จากการสำรวจข้อมูลของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนปี 2559 มีเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีกระทำผิด 30,356 คนเฉลี่ยวันละ 83 คนและเกือบร้อยละ 90 มีอายุ 15 ถึง 18 ปีโดยที่เหลือนี้อายุ 10 ถึง 15 ปีโดยอันดับที่หนึ่งหรือคิดเป็นร้อยละ 41 เป็นคดีเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งสิ้น

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ตลอดเวลาทั้งในประเทศไทย และอีกหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทั้งภาครัฐและภาคประชาชนจำเป็นต้องเร่งแก้ไข และวางแผนรับมืออาชญากรรมรูปแบบใหม่ๆอยู่เสมอ เพื่อตั้งรับและป้องกันอาชญากรรมที่ยังไม่เกิดขึ้น รวมถึงต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหามาจาก

1 นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2 รองศาสตราจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาอาชญาวิทยา และงานยุติธรรม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นแล้วและยังไม่หมดไปจากสังคม เพื่อไม่ให้อาชญากรรมที่ได้รับการลงโทษแล้วกลับมากระทำผิดซ้ำอีก กลายเป็นวงจรอาชญากรรมซ้ำซากที่ไม่มีจุดสิ้นสุด

คดียาเสพติดในประเทศไทยเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงและเป็นปัญหาเรื้อรังที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ซึ่งเป็นปัญหาที่อยู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังไม่สามารถหาทางออกที่ชัดเจนและเด็ดขาดให้กับปัญหานี้ได้ งานวิจัยชิ้นนี้จึงต้องการมุ่งประเด็นหลักศึกษาเรื่องยาเสพติดและการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง เพราะประชากรในเรือนจำอันดับ 1 มาจากการก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและเป็นเช่นนี้ต่อเนื่องมาอย่างยาวนาน และจากสถิติของกรมราชทัณฑ์ แสดงให้เห็นว่าอัตราการกระทำผิดซ้ำอันดับสูงสุดยังคงเป็นคดียาเสพติด จึงสามารถกล่าวได้ว่า แม้ว่าจะมีมาตรการแผนงานรองรับปัญหานี้จากทางภาครัฐ เช่น การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด, แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด และ โครงการเยาวชนรุ่นใหม่ห่างไกลยาเสพติด เป็นต้น แต่อัตราการก่อคดียาเสพติดก็ยังเกิดขึ้นเป็นอันดับหนึ่งเสมอในประเทศไทย

ปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันนอกจากจะทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกที แต่ที่น่าตกใจมากกว่านั้นก็คือสถิติการก่ออาชญากรรมซ้ำโดยเด็กและเยาวชนก็ยังไม่มียี่ห่วย่ว่าจะลดลง หรือมาตรการการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูที่ได้ถูกนำมาใช้ยังไม่สามารถป้องกันหรือแก้ไขได้อย่างเป็นที่น่าพึงพอใจมากนัก ยิ่งไปกว่านั้นสถิติการกระทำผิดของผู้หญิงก็มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ โดยเฉพาะช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา (พ.ศ. 2533-2561) สะท้อนให้เห็นว่าไม่เพียงแต่ผู้ชายหรือเด็กชายเท่านั้นที่ก่ออาชญากรรม แต่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงก็มีส่วนเกี่ยวข้องในอาชญากรรมมากยิ่งขึ้นไม่ว่าจะเป็นในฐานะของเหยื่อ หรือฐานะของผู้กระทำความผิด เห็นได้ชัดว่าช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ผู้หญิงมีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมอย่างมาก จากที่เคยถูกเพิกเฉยไม่ได้รับความสนใจ จึงส่งผลให้มีการศึกษาความเกี่ยวข้องของอาชญากรรมและผู้หญิงมากยิ่งขึ้น

คงจะไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เป็นปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ โดยปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญมีอยู่หลายปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนไม่ว่าจะเป็นปัญหาทุพโภชนาการ ขาดการศึกษา แรงงานเด็ก โสเภณีเด็ก เด็กเร่ร่อนจรจัด เด็กกำพร้า เด็กพิการ ปัจจัยข้างต้นที่กล่าวมานี้ล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมที่กระทำโดยเด็กทั้งสิ้น

สำหรับประเทศไทยนั้นสถิติการกระทำผิดของเยาวชนและผู้หญิงก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยมีปัจจัยที่แตกต่างกันเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ของโลก และอิทธิพลของเทคโนโลยีที่มีทั้งผลดีและผลเสีย กอปรกับการที่เศรษฐกิจมีความผิดเคืองสถาบันครอบครัวจึงลดบทบาทลง สมาชิกในครอบครัวต่างก้มหน้าก้มตาหาเงินเพื่อมาจุนเจือชีวิต โดยลืมไปว่าความสำคัญของสถาบันครอบครัวเริ่มต้นจากครอบครัวที่อบอุ่นมีเวลาให้สมาชิกในครอบครัว มีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ซึ่งเดิมประเทศไทยนั้นลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเกษตรกรรมซึ่งจะอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่ มีความผูกพันใกล้ชิดของ ปู่ ย่า ตา ยาย แต่ในยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจสูง ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวมากยิ่งขึ้น โดยโครงสร้างและขนาดของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคมโลก ไม่ว่าจะเป็นการ

เปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ด้านประชากร เทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวหลักให้ ประชาชนต้องเข้ามาทำงานในเมืองเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว (ศุภชัย ปิตกุลดง, 2556: ออนไลน์) มีการย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานในเมืองมากขึ้น พ่อแม่ผู้ปกครองอาจจะมีเวลาอบรมสั่งสอนบุตรหลานน้อยลง โดยใช้เงินเป็นเครื่องแก้ปัญหา ใช้เงินมาทดแทนความรักความอบอุ่นที่ควรจะมีขึ้น ซึ่งเมื่อสถาบันครอบครัวมีความสั่นคลอนแล้วย่อมเป็นบ่อเกิดแห่งปัญหาของเด็กที่ขาดความอบอุ่น ไม่มีที่ปรึกษา มีเทคโนโลยีเป็นเพื่อน สามารถถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ โดยง่ายสามารถอ้างอิงจากจากข้อมูลสถิติผู้ต้องขังหญิงในประเทศไทย

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งเน้นการศึกษาเส้นทางชีวิตและมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิดโดยผู้หญิงที่ก่อคดีครั้งแรกครั้งยังเป็นเด็กและเยาวชน โดยขณะที่ก่อคดีแรกมีอายุไม่เกิน 17 ปี ในกรณีคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ พ.ร.บ.สารระเหย พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท) โดยปัจจุบันก็ยังคงกระทำผิดซ้ำและต้องโทษอยู่ในเรือนจำ อธิบายโดยอาศัยทฤษฎีทางอาชญาวิทยามาอธิบายสาเหตุแห่งการกระทำผิดในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งสิ่งที่งานวิจัยชิ้นนี้ให้ความสนใจคือในกรณีที่ผู้กระทำผิดซ้ำนั้นเป็นผู้หญิงที่ในขณะที่ทำผิดเป็นเด็กหรือเยาวชนจะมีรูปแบบการก่ออาชญากรรม สาเหตุของการก่ออาชญากรรม ที่แตกต่างไปจากการกระทำผิดซ้ำโดยผู้ต้องหาที่เป็นเพศชายหรือไม่ ลักษณะการดำเนินชีวิตตั้งแต่ก่อนกระทำความผิด จนพัวพันกับยาเสพติด และสุดท้ายจบลงที่การถูกลงโทษโดยการจำคุก มีความเป็นมาอย่างไร มีปัจจัยด้านใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับการเกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิง เพราะปัญหาเสพติดที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยและเป็นปัญหาที่กระทบต่อสังคมโดยตรง เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่ออนาคตของประเทศ ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนควรจะได้รับการแก้ไข หาสาเหตุและแนวทางป้องกัน และเตรียมมาตรการรับมือเพื่อให้สังคมและประเทศได้อยู่อย่างปกติสุข ตลอดจนพัฒนาเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเส้นทางชีวิตการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด โดยก่อคดีตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กและเยาวชน
2. เพื่อศึกษามูลเหตุจูงใจในการก่ออาชญากรรมตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กและเยาวชนของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด
3. เพื่อสร้างแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเส้นทางชีวิตการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด และมูลเหตุจูงใจในการก่อคดีตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็กและเยาวชน รวมถึงสร้างแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ศึกษาสังเกตกลุ่มบุคคลที่ต้องการศึกษาโดยละเอียดทุกมิติในลักษณะเจาะลึก และหาความจริงในสภาพที่เป็นอยู่โดยธรรมชาติ (Naturalistic Inquiry) ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ เน้นไปที่การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความโดยสร้างข้อสรุปด้วยตัวผู้วิจัยเอง

2. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 กรณีศึกษา 7 กรณี โดยเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง คัดกรองจากการ สํารวจข้อมูลเบื้องต้นโดยการส่งแบบสอบถามว่ากรณีศึกษาใดผ่านการถูกลงโทษจากสถานพินิจมาก่อนหน้าที่จะได้รับโทษต้องขังในทัณฑสถานหญิงกลาง

2.2 ผู้เกี่ยวข้อง โดยเลือกบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด

3. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การสอบถาม จดบันทึก บันทึกเสียงการสนทนา (กรณีที่ได้รับอนุญาต) โดยใช้วิธีการสังเกต (Observation) ร่วมด้วย และตรวจสอบข้อมูลด้วยการตรวจสอบข้อมูลสามเส้า (Triangulation) อันเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจาก 3 แหล่งประกอบกัน ซึ่งได้แก่ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลจากเอกสารที่ได้จากบุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด และ การตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารที่ได้จากคำพิพากษาของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการศึกษาเชิงคุณภาพสามารถอธิบายสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำได้ ดังนี้

รูปแบบเส้นทางชีวิตของกรณีศึกษา

รูปแบบเส้นทางชีวิตของกรณีศึกษามีรูปแบบที่คล้ายกันเริ่มต้นจากสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อแม่มีการหย่าร้างหรือพ่อแม่มีพฤติกรรมเสพติดและขายยาเสพติด ที่อยู่อาศัยในชุมชนเต็มไปด้วยยาเสพติด กลุ่มเพื่อนบ้านที่อาศัยอยู่ในละแวกเดียวกันมีการใช้ยาเสพติด การโดนจับครั้งแรกและถูกลงโทษโดยสถานพินิจเด็กและเยาวชน ไม่สามารถทำให้กรณีศึกษาเข็ดหลาบจากการลงโทษได้ มีการกลับมากระทำผิดซ้ำอีกในช่วงระยะเวลาไม่ห่างจากการกระทำผิดครั้งแรกมากนัก กรณีศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ไม่คล่องตัว มีปัญหาเรื่องเงินและการหางานประจำทำ มีการเปรียบเทียบตนเองและเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่เสพยา

ด้วยกัน และมองเห็นว่าการขายยาเสพติดได้เงินมาง่ายกว่าการทำงานสุจริต กรณีศึกษาส่วนใหญ่ขาดโอกาสทางการศึกษา หรือเมื่อเกรงที่ไม่มีพ่อแม่คอยอบรมหรือคอยผลักดันให้กลับเข้าไปในระบบศึกษา บางคนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ทำให้ขาดโอกาสที่จะได้งานประจำที่ดี กรณีศึกษาทุกรายเริ่มเสพยาเสพติดตอนอายุน้อยมากจึงมีอาการเสพติด แม้ว่าอาจจะมีการใช้ตัวยาสเสพติดที่ต่างกันแต่ส่งผลต่อสมอง และพฤติกรรมที่คล้ายกัน เช่น ยอมทำทุกวิถีทางแม้กระทั่งประกอบอาชญากรรมอย่างอื่นเพื่อที่จะหาเงินไปซื้อยามาเสพ ได้เพื่อนใหม่จากสถานบำบัด เมื่อพ้นโทษก็นัดกันมาเสพยาเสพติด สภาพจิตใจและลักษณะนิสัยของกรณีศึกษาส่วนใหญ่มีนิสัยก้าวร้าว ตื้อรั้นไม่ฟังเหตุผล ติดเพื่อนและถูกชักจูงง่าย มีอคติกับสมาชิกในครอบครัว ไม่สู้งาน รักสบาย และได้รับการซึมซับความรุนแรงมาตั้งแต่สมัยยังเป็นเด็ก ทำให้หันมาพึ่งยาเสพติดมากกว่าหันมาปรึกษาสมาชิกในครอบครัว

มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดซ้ำ

การกระทำผิดซ้ำของกรณีศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ล้วนเกิดขึ้นในช่วงวัยเด็ก และมีระยะห่างการกระทำผิดซ้ำหลังจากครั้งแรกน้อยกว่า 1 ปี เนื่องจากขาดพ่อแม่ดูแลให้ความอบอุ่นอย่างใกล้ชิด กรณีศึกษามีสภาพทางครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ และให้เหตุผลตรงกันว่า ไม่ได้รับการดูแล เอาใจใส่ ให้ความรักเท่าที่ควร บางกรณีศึกษาก็ได้รับการเลี้ยงดูโดยญาติต่างๆ อีกทั้งสิ่งแวดล้อมของตนเองเต็มไปด้วยหนทางเข้าถึงยาเสพติดอย่างง่ายดาย กลุ่มเพื่อนในละแวกที่อยู่อาศัยเดียวกันก็มีพฤติกรรมที่คล้ายกัน เริ่มจากการลองเสพกับเพื่อน เสพติด จนผันตัวมาค้ายาเสพติดเนื่องจากต้องการหาเงินเพื่อไปซื้อยามาเสพต่อ เป็นวงจรไม่สิ้นสุด

2. แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิง

แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิงได้แก่ การร่วมมือกันของทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล เอกชน และชุมชนเอง ช่วยกันสอดส่องดูแล เฝ้าระวังพฤติกรรมของเด็กในชุมชน พร้อมทั้งให้ความรู้ ถึงโทษของยาเสพติด มีการฝึกงานอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาด มีการพบปะเยี่ยมเยียนสมาชิกในชุมชนจากผู้นำของชุมชนเป็นประจำ หากสมาชิกคนใดมีปัญหาชุมชนและรัฐบาลจะสามารถร่วมมือกันแก้ไขปัญหาในแต่ละกรณีได้ สำหรับการลงโทษในคดีที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ก่อ ควรมีความเข้มงวดและแก้ปัญหาให้ตรงจุด ควรมีการติดตามผลเป็นระยะ เสนอและประเมินการแก้ไขให้แก่เด็กที่มีปัญหาเป็นกรณีไป พร้อมทั้งคัดแยกบำบัดเด็กที่ติดยาเสพติดอย่างละเอียด ไม่นำเด็กที่กระทำผิดซ้ำมาบำบัดร่วมกับเด็กที่กระทำผิดครั้งแรก ชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐควรตรวจตราชุมชนเป็นประจำ โดยเฉพาะบริเวณที่มีการช่อก่อกองสุม พร้อมทั้งสอบถามปัญหาแต่ละครัวเรือนเพื่อนำมาซึ่งการแก้ไขในระยะยาวร่วมกัน

อภิปรายผล

การเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นเพื่อการเสพ การครอบครอง หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายถือเป็นอาชญากรรม โดยหากยึดหลักกฎหมายการจำแนกประเภทอาชญากรรมโดยการยึดหลักกฎหมายนี้ถือเป็นสิ่งที่เก่าแก่ที่สุดและคดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติดถือเป็นอาชญากรรมประเภทร้ายแรง (Felonies) เพราะมีโทษจำคุก

หรือถึงขั้นประหารชีวิต และหากแบ่งประเภทโดยยึดบุคคลและทรัพย์สินเป็นหลักจะ ถือเป็นอาชญากรรมที่เข้าข่ายทั้งสามลักษณะคือ อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล (Crimes against the person) ในกรณีที่เสพยาเข้าไปแล้วมีการทำร้ายร่างกายตนเองหรือผู้อื่น อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน (crimes against property) ในกรณีที่มียาเสพติดเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดอาชญากรรมอย่างอื่น เช่นการขโมยทรัพย์สิน การขโมยยานพาหนะและลักษณะสุดท้ายคืออาชญากรรมที่ทำลายความสงบสุขของสังคม (Crimes against public order) ได้แก่การมียาเสพติดไว้ครอบครอง และหากแบ่งโดยยึดหลักศีลธรรม คดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้นถือว่าเป็นความผิดเพราะกฎหมายห้ามไว้หรือกฎหมายบัญญัติไว้ (Mala prohibita)

ในการวิจัยนี้จะใช้ทฤษฎีเส้นทางชีวิต (Life Course Theory) เป็นทฤษฎีหลักในการอธิบายกรณีศึกษาแต่ละกรณี เนื่องจากทฤษฎีเส้นทางชีวิต ถือว่าชีวิตของมนุษย์แต่ละคนไม่เหมือนกัน แต่ละชีวิตมีรูปแบบที่สร้างจากประสบการณ์ในแต่ละช่วง โดยแต่ละคนก็ต้องมีเส้นทางของชีวิตที่ต้องอยู่ในสังคมที่แตกต่างกัน ทิศทางในการดำเนินชีวิตจึงมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่กรณีศึกษาได้ประสบ

เส้นทางชีวิตของกรณีศึกษาแต่ละกรณีล้วนแต่มีการเรียนรู้ (Social Learning Theory) เพื่อสร้างและพัฒนากลายเป็นบุคลิกและนิสัยที่แตกต่างกัน ทั้งที่เกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นจากสมาชิกในครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาจะมีการซึมซับพฤติกรรมของบุคคลรอบตัวที่มีปฏิสัมพันธ์ด้วย และยึดสร้างเป็นอุปนิสัยของตนเองในที่สุด เมื่อเรียนรู้จากสิ่งรอบข้างแล้วส่งผลให้มีการเลียนแบบพฤติกรรม (Imitation theory) ซึ่งอาจจะมีความถี่ความเข้มข้นที่ต่างกับตัวแบบก็ได้ การเลียนแบบพฤติกรรมของคนใกล้ชิดอาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากสมาชิกในครอบครัว หรือจากบุคคลที่รู้จักใกล้ชิดแกบ้าน หรือเพื่อนที่โรงเรียนก็ได้ ซึ่งการเลียนแบบพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน หรือพฤติกรรมอาชญากรรมขึ้นอยู่กับความถี่ในการพบปะ ระยะเวลา และความเข้มข้นที่ปัจเจกมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

สถาบันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมากที่สุดคือสถาบันครอบครัว หากกรณีศึกษาครั้งยังเป็นเด็กมีความผูกพันกับครอบครัวหรือความผูกพันทางสังคมที่ต่ำ ก็จะส่งผลให้เด็กกลุ่มนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสนใจความรู้สึกของสมาชิกในครอบครัวหรือ สมาชิกในชุมชน หากตนได้ทำให้สมาชิกในครอบครัวผิดหวังหรือเสียใจ และเมื่อความผูกพันทางสังคมได้ลดลง ความผูกมัดตนเองเข้ากับแบบแผนที่ถูกต้องของสังคมก็จะหละหลวมตามไปด้วย การเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของชุมชนก็จะหายไป กลายเป็นกลุ่มเด็กชายขอบที่แยกตัวออกมาจากกลุ่มเด็กปกติ หันมาคบค้ากับกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน (Differential Association) ก่อให้เกิดการสร้างกฎเกณฑ์ของตนเองขึ้นมาใหม่ และปฏิเสธความเชื่อ หรือปฏิเสธการยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่บุคคลทั่วไปยอมรับนับถือกัน ได้แก่ กฎหมาย และกฎหมายศีลธรรม

เมื่อได้ตัดสินใจเดินทางเข้าสู่เส้นทางอาชญากรรมแล้ว ย่อมเป็นการยากที่จะกลับมาแก้ไขและให้เป็นการปกติอย่างที่ตั้งใจกระแสนี้คาดหวังไว้ได้ ในการศึกษาวิจัยชิ้นนี้ พบว่า กรณีศึกษาส่วนใหญ่เมื่อพ้นโทษออกมาครั้งแรก ได้มีการตัดสินใจกระทำผิดซ้ำเกือบจะในทันทีที่พ้นโทษ เนื่องจากให้เหตุผลว่าการถูกลงโทษโดยสถานพินิจเด็กและเยาวชนนั้น ไม่ต่างอะไรกับการไปเข้าค่าย สถานที่บำบัดสำหรับเด็กและเยาวชนเป็น

เหมือนสถานที่ที่ได้เจอเพื่อนที่มีลักษณะนิสัยคล้ายกัน มีอาหารให้รับประทาน มีที่อยู่ให้อาศัย จึงไม่รู้สึกรู้ว่าเป็น การลงโทษ กรณีศึกษาบางส่วน ให้ความเห็นว่าตนได้ถูกตราบาปประทับจากสังคม (Labeling Theory) เมื่อถูก จำคุกครั้งหนึ่งแล้วจะไม่ใช่ที่ยอมรับในสังคม ไม่สามารถหางานทำหรือประกอบอาชีพสุจริตเหมือนผู้อื่นได้ กลุ่มบุคคลที่ยอมรับตนเองก็เหลือเพียงเพื่อนกลุ่มเดิมที่เคยเสพยาด้วยกัน จึงจำเป็นจะต้องหวนกลับไปคบค้า เพื่อนกลุ่มเดิม อีกทั้งเมื่อพ้นโทษจำคุกออกมา ก็ยังต้องกลับมาอยู่ในถิ่นที่อยู่เดิมที่แวดล้อมไปด้วยสังคมที่มี ยาเสพติด สิ่งแวดล้อมเดิม ๆ ส่งผลให้จำจะต้องหันกลับไปหายาเสพติดอย่างหลีกเลี่ยงได้ยาก

โดยสามารถใช้ทฤษฎีแนวคิดของสำนักคลาสสิกมาอธิบายโดยยึดหลักเจตจำนงคืออิสระในการตัดสินใจ เลือกกระทำโดยมีการชั่งน้ำหนักระหว่างผลดีและผลเสียของผู้ที่ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด เนื่องจากเห็นว่าการก่ออาชญากรรมนั้นเกิดประโยชน์มากกว่าโทษที่จะได้รับ และไม่เกรงกลัวบทลงโทษ โดย แนวคิดนี้จะมุ่งสนใจการกระทำที่แสดงออกมา ซึ่งผู้ที่แสดงพฤติกรรมออกมา ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นผู้เสพ ผู้ครอบครอง หรือผู้ขาย ผู้ที่กระทำผิดเหล่านี้ได้มีการชั่งน้ำหนักระหว่างผลดีและผลเสียแล้วว่า หากขายยาเสพติดจำเป็นสู่ทางหาเงินได้ง่ายและสบายคุ้มค่าแก่การเสี่ยง ส่วนในกรณีการเสพยาเสพติดมีการ ตัดสินใจเสพ เพราะคิดว่าจะสามารถใช้ยาเสพติดสร้างความสุขในขณะเสพมากกว่าทุกข์ที่จะได้รับในชีวิตจริง

ในส่วนของการลงโทษโดยการจำคุกนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีป้องกัน (Deterrence Theory) สามารถ อธิบายโดยใช้หลักการสำคัญสองรูปแบบคือการป้องกันหรือข่มขู่ทั่วไปคือการลงโทษเพื่อให้บุคคลอื่นได้เห็นและ รับทราบจะได้เกรงกลัวกฎหมายและไม่กล้าประกอบอาชญากรรม ในที่นี้จะได้ผลชัดเจนสำหรับกรณีศึกษาที่ เพิ่งกระทำผิดครั้งแรก ความเกรงกลัวกฎหมายยังมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกระทำผิดครั้งต่อไป แต่ใน ขณะเดียวกันหากผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษมากกว่าสองครั้งขึ้นไป การป้องกันหรือข่มขู่เฉพาะ (Specific Deterrence) ก็มิได้ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวกฎหมายหรือโทษที่จะได้รับ

มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงโดยคดีแรกกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนั้น สามารถใช้ ทฤษฎีแนวคิดของสำนักปฏิฐานนิยม (Positive school) มาอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า อาชญากรคือผู้ที่ถูก สภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ บีบบังคับ โดยในงานวิจัยนี้พบว่า การมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้นมาจากการ ที่ถูกสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งจากการศึกษาเส้นทางชีวิตของกรณีศึกษาทั้ง 7 ราย พบว่า มูลเหตุ จูงใจในการก่ออาชญากรรมได้แก่ มูลเหตุจูงใจด้านครอบครัว สภาพเศรษฐกิจ การศึกษา สภาพสังคม ระดับ การติดยาเสพติด ลักษณะของกลุ่มเพื่อน และสภาพจิตใจ บีบบังคับให้ต้องหันหน้าพึ่งยาเสพติด ซึ่งตรงกับ ทฤษฎีเส้นทางชีวิตที่อธิบายว่า เส้นทางชีวิตที่ปัจเจกแต่ละกรณีมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น ความแตกต่าง ทางด้านของครอบครัว มีทั้งครอบครัวที่สมาชิกอยู่พร้อมหน้า หรือครอบครัวที่บิดามารดาแยกทางกัน บาง กรณีศึกษาก็ถูกลี้ภัยโดยญาติผู้ใหญ่ ซึ่งจากการวิจัยนี้ มีตัวอย่างกรณีศึกษาที่เริ่มต้นเข้าสู่วงการยาเสพติด โดย การชักชวนของนายชาย อีกกรณีศึกษาหนึ่ง โดนญาติของตนคุกคามทางเพศ จนทำให้ไม่กล้ากลับบ้าน เลยหันไป คบกับกลุ่มเด็กเกรเดวบ้าน และเริ่มลองยาเสพติดกับกลุ่มเพื่อนนั้น

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการศึกษาเส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

แนวทางในการป้องกันการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนและผู้หญิงได้แก่ การร่วมมือกันของทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล เอกชน และชุมชนเอง ช่วยกันสอดส่องดูแล เฝ้าระวังพฤติกรรมของเด็กในชุมชน พร้อมทั้งให้ความรู้ ถึงโทษของยาเสพติด มีการฝึกงานอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาด มีการพบปะเยี่ยมเยียนสมาชิกในชุมชนจากผู้นำของชุมชนเป็นประจำ หากสมาชิกคนใดมีปัญหา ชุมชนและรัฐบาลจะสามารถร่วมมือกันแก้ไขปัญหาในแต่กรณีได้ สำหรับการลงโทษในคดีที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ก่อ ควรมีความเข้มงวดและแก้ปัญหาให้ตรงจุด ควรมีการติดตามผลเป็นระยะ เสนอและประเมินการแก้ไขให้แก่เด็กที่มีปัญหาเป็นกรณีไป พร้อมทั้งคัดแยกบำบัดเด็กที่ติดยาเสพติดอย่างละเอียด ไม่นำเด็กที่กระทำผิดซ้ำมาบำบัดร่วมกับเด็กที่กระทำผิดครั้งแรก ชุมชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐควรตรวจตราชุมชนเป็นประจำ โดยเฉพาะบริเวณที่มีการชงสุมพร้อมทั้งสอบถามปัญหาแต่ละครัวเรือนเพื่อนำมาซึ่งการแก้ไขในระยะยาวร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงทะเบียนประวัติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เช่นสถานพินิจเด็กและเยาวชน บ้านปราชญ์ และสถานบำบัดฟื้นฟูต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน สามารถเข้าถึงและแบ่งปันข้อมูลกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในระบบงานยุติธรรม เช่นกรมราชทัณฑ์ โดยสามารถจำกัดการเข้าถึงข้อมูลได้ โดยจะเรียกดูประวัติการกระทำผิดได้ ในกรณีที่มีการกระทำผิดซ้ำอีก แต่ข้อมูลประวัติการกระทำผิดจะไม่เปิดเผยให้สาธารณะทราบ สามารถเข้าถึงและเรียกดูได้เฉพาะกรณี เนื่องจากปัญหาด้านการแบ่งปันข้อมูล เพื่อติดตามผลระยะยาว จะขาดช่วง ระหว่าง สถานพินิจเด็กและเยาวชน และกรมราชทัณฑ์ หากสามารถย้อนดูประวัติการกระทำผิดได้ จะช่วยให้การฟื้นฟูแก้ไข เป็นไปอย่างเหมาะสมในแต่ละกรณี

อีกทั้งในชุมชนควรมีการจัดทำสถิติ จำนวนครั้ง จำนวนยาเสพติด และเส้นทาง พื้นที่ ๆ เป็นแหล่งมั่วสุก โดยประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบ นอกจากจะสามารถใช้ข้อมูลในการติดตามสอดส่องชุมชนให้ปลอดภัยแล้วยังพัฒนาเป็นแผนดำเนินการร่วมกับภาครัฐเพื่อป้องกันอาชญากรรมได้

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา ชุมชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ สามารถร่วมมือกันป้องกันและแก้ไข เพื่อลดสถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนได้ หากแต่ละหน่วยงานประสานงานช่วยเหลือกันอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

สถาบันครอบครัวไม่เพียงแต่บิดามารดา แต่หมายถึงผู้ปกครองรวมทั้งญาติ หรือเพื่อนบ้าน ควรดูแลเอาใจใส่ บุตรหลาน ให้ความสนใจ ให้ความรัก ในการสั่งสอน และใช้เวลาร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

รับฟังปัญหา และให้กำลังใจ เมื่อบุตรหลานทำผิดพลาด ถ้าสถาบันครอบครัวมีความผูกผัน เข้าใจกันที่แข็งแกร่ง จะสามารถลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และถูกชักจูงจากสิ่งอบายมุขได้

สถาบันการศึกษา รวมถึงชุมชนในบริเวณที่อยู่อาศัย ควรช่วยกันสอดส่องดูแลสมาชิกของตนให้ประพฤติอยู่ในความเหมาะสม และหากสังเกตถึงความผิดปกติควรแจ้งผู้ปกครองทันที หากผู้ปกครองเมินเฉยต่อปัญหา ก็ควรนำเรื่องเข้าสู่การประชุมของชุมชน สำหรับโรงเรียนควรติดตามความประพฤติของเด็กนักเรียนอย่างใกล้ชิด ให้ความรู้ถึงโทษของยาเสพติดและปลูกจิตสำนึกที่ดีให้แก่เด็ก หลีกเลี่ยงการกระทำและการลงโทษที่รุนแรง และไม่ควรดูว่ากล่าวด้วยถ้อยคำที่ทำร้ายจิตใจ ควรมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างชุมชน โรงเรียน และสถาบันครอบครัว นอกจากจะทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งแล้วยังสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถาบันได้อีกด้วย

เจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครความปลอดภัยของชุมชนควรจัดทำแผนป้องกันการกระทำผิดซ้ำโดยเริ่มจากการตรวจตราแหล่งมั่วสุมอย่างสม่ำเสมอ ทำการบูรณะที่รกร้างให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน มีการปรับรูปแบบและแผนงานให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งประสานงานกับชุมชนรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในครั้งต่อไป และหากคนในชุมชนเคยกระทำผิด ก็ควรให้โอกาสในการกลับคืนสู่สังคมอย่างเท่าเทียมและสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ให้กำลังใจและช่วยเหลือตามกำลังความสามารถ ให้โอกาสกลับตัวและให้โอกาสการทำงานเพื่อป้องกันการหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำของสมาชิก

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2555). รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. สืบค้น 3 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.djop.go.th/images/djopimage/DJOP61.pdf>
- กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม. (2479). พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2479. สืบค้น 23 สิงหาคม 2562, จาก <http://www.correct.go.th/copsura/about/Control%20Panel.htm>
- กรมราชทัณฑ์. (2562). สรุปข้อมูลผู้ต้องขัง ณ วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2562. สืบค้น 30 สิงหาคม 2562, <http://www.correct.go.th/stathomepage/>
- กรมราชทัณฑ์. (2562). อัตราการกระทำผิดซ้ำแยกตามการค้นหาค้นหาเฉพาะ (ข้อมูล ณ วันที่ 2 ตุลาคม 2562). สืบค้น 3 ตุลาคม 2562, จาก <http://www.correct.go.th/recstats/index.php/th/searchAdvance>
- กรุงเทพมหานคร. (2561). กรมพินิจฯ เร่งปฏิรูปการศึกษาเด็กเยาวชนในสถานพินิจและศูนย์ฝึก. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/804215>
- กองนิติการ กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบ. (2560). กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐. สืบค้น 23 สิงหาคม 2562, จาก http://www.correct.go.th/osss/a13994_60.pdf
- กาญจนา โชคเหรียญสุขชัย. (2560). กระบวนทัศน์การวิจัยสื่อสารมวลชน: เชิงคุณภาพ เชิงปริมาณ และผสมวิธี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูลีพร บุตรโคตร, ชนาภานต์ อักษรประชาชาติ และศูนย์ข่าว TCJ. (2556). สถิติเด็กผิดคดียาเสพติดมากที่สุด กรมพินิจฯเร่งปรับแผน-แยกกลุ่ม พื้นที่สังคม-หวังลดกระทำผิดซ้ำ. สืบค้น 23 สิงหาคม 2562, จาก <http://www.tcjthai.com/news/2013/01/scoop/1962>
- แนวหน้า. (2561). อึ้ง!เยาวชนไทยก่อคดีพุ่ง ชี้อายุ 96%ป่วยทางจิตจากยาเสพติดติดสูงสุด. สืบค้น 8 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://www.naewna.com/local/361712>
- บัณฑิต พิทักษ์สิทธิ์. (2556). การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง. สืบค้น 26 กันยายน 2562, จาก http://elib.coj.go.th/managecourt/data/MC2557_17_66.pdf
- ศุภชัย ปิตติกุลตัง. (2556). สถานการณ์และแนวโน้ม ของครอบครัวไทย. สืบค้น 30 สิงหาคม 2562. จาก http://ns2.ph.mahidol.ac.th/phklb/knowledgefiles/_21.pdf
- สุดสงวน สุธีสร. (2558). อาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรพร เกิดสว่าง. (2561). และมันจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป : เรื่องของ จุดเปลี่ยนชีวิต หรือ Turning Point.

สืบค้น 26 กันยายน 2562, จาก <http://johjaionline.com/opinion/van-gogh-และจุดเปลี่ยนชีวิต-turning-point>

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2553). พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓. สืบค้น 23 สิงหาคม 2562, จาก

<http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%C803/%C803-20-2553-a0001.pdf>

อมรา สุนทรธาดา. (2560). *คุกโลกแน่น ผู้คนแห่เข้า*. สืบค้น 23 สิงหาคม 2562,

จาก <https://www.thairath.co.th/news/society/1007190>

อมรา สุนทรธาดา และกมลชนก ขำสุวรรณ. (2557). *การสร้างครอบครัวไทยในมิติการเปลี่ยนผ่านทาง*

ประชากรรอบสอง. สืบค้น 30 สิงหาคม 2562, จาก http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsr/AnnualConference/ConferenceX/Download/PPT/03-AMARA-FamilyFormation_1July2014.pdf

อัมณพ ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). *อาชญากรรมและอาชญาวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

The Thaiger & The Nation. (2018). *Asia's prison populations – Thailand #10 in the world*, 23 August 2019. <https://thethaiger.com/news/asias-prison-populations-thailand-10-world>

World Prison Brief [WPB]. (2019). *World Prison Brief data*, 28 August 2019. <https://www.prisonstudies.org/country/thailand>